

My Love for the Savior Is My “Why”

By Elder Ricardo P. Giménez
Of the Seventy

Mana mīlestība pret Glābēju ir mana motivācija

Elders Rikardo P. Himeness
no Septiņdesmitajiem

April 2025 general conference

I love our Savior. This is the real and most powerful reason why I do what I do.

Have you ever noticed that our dear prophet, President Russell M. Nelson, continuously extends invitations to us? Not surprisingly, he has invited us to study and ponder the messages shared at the last two conferences. In April 2024, he said, “I hope you will repeatedly study the messages of this conference throughout the coming months.” Then, in October 2024, he said: “I urge you to study [the speakers’] messages. Use them as a litmus test of what is true and what is not during the next six months.”

These invitations can be added to prophetic invitations we have received throughout our lifetimes, including and especially those we have received in recent years. We may feel or think these invitations are another thing we need to add to our to-do lists, simply because we were invited or asked to do it. But could there be more to it?

Pondering over this and all the invitations we had received, I recalled something that I learned and decided long ago. I am trying to do these things which are essential to me because I love Him; I love our Savior. This is the real and most powerful reason why I do what I do, and then connected with this is my love for you, my fellow brothers and sisters.

As your brother, I hope you will consider my words as a sincere invitation to seek to understand the opportunity to link everything we do with our love for the Savior.

Doing this will help us understand the real “why” behind everything we do as disciples of

Es mīlu mūsu Glābēju. Tas ir patiesais un visspēcīgākais iemesls, kāpēc es daru to, ko es daru.

Vai jūs esat pamanījuši, ka mūsu dārgais pravietis, prezidents Rasels M. Nelsons, mūs pastāvīgi aicina uz konkrētu rīcību? Nav pārsteigums, ka viņš mūs ir aicinājis studēt un pārdomāt vēstījumus, ko mēs saņemām pēdējās divās konferencēs. 2024. gada aprīlī viņš teica: „Es ceru, ka turpmākajos mēnešos jūs atkārtoti studēsiet šīs konferences vēstījumus.” Tad, 2024. gada oktobrī, viņš aicināja: „Es jūs mudinu studēt [runātāju] vēstījumus. Izmantojiet tos kā lakmusa papīru ķīmijā, lai nākamo sešu mēnešu laikā noteiktu, kas ir un kas nav patiesi.”

Šos aicinājumus mēs varam pievienot visiem pravietiskajiem pamudinājumiem, ko dzīves laikā esam saņēmuši, tai skaitā un it īpaši tiem, ko esam dzirdējuši pēdējos gados. Mums varētu šķist, ka šie aicinājumi ir vēl viena lieta, kas mums jāiekļauj mūsu darāmo darbu sarakstā tikai tāpēc, ka mūs aicināja vai lūdza to darīt. Bet vai tas varētu būt kas vairāk?

Pārdomājot šo un visus uzaicinājumus, ko mēs esam saņēmuši, es atminējos vienu mācību, ko apguvu un pēc kuras nolēmu vadīties jau sen. Es cenšos darīt šīs lietas, kas man ir būtiskas, jo es mīlu Viņu; es mīlu mūsu Glābēju. Šis ir patiesais un vissvarīgākais iemesls, kāpēc es daru to, ko es daru, un ar to arī ir saistīta mana mīlestība pret jums, mani brāļi un māsas.

Kā jūsu brālis — es ceru, ka jūs uztversiet manus vārdus kā sirsnīgu aicinājumu — censties izprast mums doto iespēju — visu, ko darām, saistīt ar mūsu mīlestību pret Glābēju.

Šādi rīkojoties, mums būs vieglāk izprast patieso iemeslu jeb „kāpēc” tam, ko mēs darām

the Savior. This will help us strengthen our covenantal connection with God, understanding His divine and eternal truths—His eternal and absolute truths that will never change. Eternal truths like “For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

It is interesting that sometimes because we have consistently done things to the point that they have turned into traditions, we allow these traditions or activities to dictate our efforts to build faith in Jesus Christ. It seems that we do these things because we have done them for many years, without considering their impact on our covenantal connection with the Savior.

In our world, we usually focus on what we do and on consistently accomplishing tasks and goals. In a spiritual sphere, we have the opportunity to go beyond just doing things or achieving goals by understanding why we are doing them. If we can understand and connect that the reason behind our actions relates to our love for the Savior and our Heavenly Father, by taking advantage of these opportunities we will understand that even though doing righteous things like having Church activities or traditions and appropriately doing them is a good thing, when we connect them with the “why,” we will be blessed to understand the reason. It won’t be just doing good things or doing them right; we will also get them right.

For example, when you set a goal to read the scriptures, offer sincere prayers, or prepare an activity for your family or ward, is the real goal simply to accomplish these tasks? Or are these actions the means, the tools at your disposal, to achieve the true goal? Is the purpose merely to hold an activity because we have done it for many years and then check the box that we have completed it? Or, once again, are these the means we use to learn, to feel, and to connect with the Savior?

Please don’t misunderstand my point about having activities and traditions or setting goals and working hard to achieve them; there is nothing wrong with this. However, I invite you to open your hearts and minds to the opportunity and blessing of understanding why we do these things and how we practice our religion.

A prime example of Christ-centered traditions is the challenge President Dallin H. Oaks

kā Glābēja mācekļi. Tas palīdzēs stiprināt mūsu derību saikni ar Dievu, izprast Viņa dievišķās un mūžīgi patiesās mācības — Viņa mūžīgās un absolūti patiesās mācības, kas nekad nemainīsies. Piemēram, šāda patiesā mācība: „Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību.”

Interesanti, ka reizēm, tā kā mēs pastāvīgi esam darījuši kaut ko tādu, kas ir kļuvis par tradīciju, mēs ļaujam šīm tradīcijām vai darbībām diktēt mūsu centienus tajā, kā mēs stiprināsim ticību Jēzum Kristum. Šķiet, ka mēs darām šīm lietām vien tāpēc, ka esam tās darījuši daudzus gadus, neapsverot to ietekmi uz mūsu derību saikni ar Glābēju.

Mūsu pasaulē mēs parasti koncentrējamies uz to, ko darām, kā arī uz uzdevumu un mērķu konsekventu izpildi. Garīgajā jomā mums ir iespēja neaprobežoties tikai ar darīšanu vai mērķu sasniegšanu, bet saprast, kāpēc mēs to darām. Ja mēs spēsim saprast un sasaistīt to, ka mūsu rīcības iemesls ir saistīts ar mūsu mīlestību pret Glābēju un Debesu Tēvu, tad, izmantojot šīs iespējas, mēs sapratīsim: lai gan taisnīga rīcība, tāda kā Baznīcas pasākumu rīkošana vai tradīciju ieviešana — un to pienācīga īstenošana — ir laba lieta, — tomēr, kad mēs sasaistīsim šo rīcību ar to, kāpēc mēs to darām, mēs tiksim svētīti ar izpratni par mūsu rīcības iemesliem. Tā nebūs tikai laba rīcība vai pareiza rīcība, — mēs būsim to arī pareizi izpratuši.

Piemēram, kad jūs izvirzāt mērķi — lasīt Svētos Rakstus, teikt sirsnīgas lūgšanas vai izplānot savai ģimenei vai draudzei kādu aktivitāti, vai patiesais mērķis ir to vienkārši izdarīt ķeksiša pēc? Vai arī šīs darbības ir veids — jums pieejamie rīki —, kā sasniegt jūsu patieso mērķi? Vai mērķis ir tikai sarīkot kādu pasākumu, jo esam to darījuši daudzus gadus, un pēc tam atzīmēt, ka esam to paveikuši? Vai tomēr tas ir palīglīdzeklis, kā mācīties par Glābēju, sajūst un izveidot saikni ar Viņu?

Lūdzu, nepārprotiet manu domu par pasākumu rīkošanu un tradīciju ievērošanu vai par mērķu izvirzīšanu un citīgu darbošanos, lai tos sasniegtu, — tajā nav nekā sliktā. Tomēr es aicinu jūs atvērt savu sirdi un prātu iespējai un svētībai izprast, kāpēc mēs šo visu darām un kā mēs praktizējam savu reliģiju.

Lielisks piemērs uz Kristu vērstai tradīcijai ir izaicinājums, ko mums visiem Augstākā prezi-

extended to all of us in the name of the First Presidency. President Oaks said: “As we enter this new year, let us prepare for an Easter celebration of the atoning sacrifice of Jesus Christ. ... No matter what others believe or do, we should celebrate the Resurrection of our living Savior by studying His teachings and helping to establish Easter traditions in our society as a whole, especially within our own families.” As you can see, it is not just an invitation to have traditions. Instead, we use these traditions as a means to learn more about the Savior and remember His Resurrection.

The more we can connect the reason with our love for the Savior, the more we will be able to receive what we need or are seeking. President Nelson said, “Whatever questions or problems you have, the answer is always found in the life and teachings of Jesus Christ.” And then he extended this invitation: “Learn more about His Atonement, His love, His mercy, His doctrine, and His restored gospel of healing and progression. Turn to Him! Follow Him!”

Ponder this in your hearts and minds: Do you believe President Nelson’s invitation had the intention of helping us prepare a checklist where we will accumulate more knowledge and complete tasks so we can check off his invitation from our to-do lists? Or is he inviting us to consider the aspects of these eternal truths and principles as an opportunity to understand the “why” and connect the Savior’s covenantal love for us with our lifelong discipleship journey?

Let me illustrate the principle that I am trying to convey. One option, which is probably extreme, could be to read all the messages from general conference all at once; then, when I am done, I will check this invitation from my to-do list without doing anything else with what I read. I understand this is an extreme case, but it is not unreal. Probably, many are at some point between this and the ideal.

The invitation is to study and ponder the messages from the general conference and use them to determine and understand what we each can do to improve.

When we accept the invitation, understanding the “why” behind it, we will have more opportunities to become closer to the Savior. We will begin to understand that because I love the

dija vārdā izteica prezidents Dalins H. Oukss: „Uzsākot šo jauno gadu, sagatavosimies tādām Lieldienu svinībām, kurās mēs atzīmējam Jēzus Kristus Izpirkšanas upuri. Neatkarīgi no tā, kam tic vai ko dara citi, mums būtu jāsvin mūsu dzīvā Glābēja Augšāmcelšanās, studējot Viņa mācības un palīdzot ieviest Lieldienu tradīcijas mūsu sabiedrībā kopumā un īpaši mūsu pašu ģimenē.” Kā redzat, šis nav tikai aicinājums — veidot tradīcijas. Tā vietā mēs izmantojam tradīcijas kā līdzekli, lai vairāk mācītos par Glābēju un piemiņētu Viņa Augšāmcelšanos.

Jo biežāk mēs spēsim sasaistīt mūsu rīcības iemeslu ar mīlestību pret Glābēju, jo vairāk spēsim saņemt to, kas mums nepieciešams vai ko meklējam. Prezidents Nelsons mācīja: „Neskatoties uz jūsu jautājumiem un problēmām, atbilde vienmēr ir atrodama Jēzus Kristus dzīvē un mācībās.” Un tad viņš izteica šo aicinājumu: „Vairāk mācieties par Viņa īstenoto Izpirkšanu, Viņa mīlestību, Viņa žēlastību, Viņa mācību un Viņa atjaunoto dziedināšanas un pilnveidošanās evaņģēliju. Vērsieties pie Viņa! Sekojiet Viņam!”

Pārdomājiet šo savā sirdī un prātā: Vai jūs domājat, ka prezidenta Nelsona aicinājuma nodoms bija palīdzēt mums sagatavot sarakstu, kuru izpildot, mēs uzkrātu vairāk zināšanu un izpildītu uzdevumus, lai mēs varētu svītrot viņa aicinājumu no mūsu darāmo darbu saraksta? Vai arī viņš mūs aicina apsvērt šo mūžīgo patiesību un principu aspektus kā iespēju — izprast mūsu rīcības iemeslus un izprast saikni starp Glābēja derībās balstīto mīlestību pret mums un mūsu mācekļības ceļu visa mūža garumā?

Ļaujiet man ilustrēt šo principu, ko vēlos jums izklāstīt. Viena no iespējām, kas, iespējams, ir galēja, varētu būt — izlasīt visus vispārējās konferences vēstījumus uzreiz, un, kad būšu pabeidzis, izsvītrot šo aicinājumu no savu darāmo darbu saraksta, nedarot neko citu ar izlasīto. Es saprotu, ka šī ir galējība, taču tā nav nereāla. Daudzi, visdrīzāk, ir kaut kur starp šo un ideālo variantu.

Mēs tiekam aicināti studēt un pārdomāt vispārējās konferences vēstījumus un pielietot tos, lai izvērtētu un izprastu, ko mēs katrs varam uzlabot.

Kad mēs pieņemsim aicinājumu, saprotot, kāpēc tas tiek darīts, mums būs vairāk iespēju tuvināties Glābējam. Mēs sāksim saprast, ka tāpēc, ka es mīlu Glābēju, es vēlos vairāk uzzināt par

Savior, I want to learn more about Him by studying the words of the living prophets. And because I love my fellow man, I will share the teachings of prophets, seers, and revelators with others, starting with my loved ones.

In both examples, you are doing a righteous thing. In one, the goal seems to be using the means that Heavenly Father and the Savior have given us, which are the messages shared during general conference. The second version embraces the profound blessing of gaining insight into the underlying reasons, offering a pathway to understand eternal truth and the blessings promised to all who make the teachings and life of our Savior, Jesus Christ, the focal point of their lives.

Dear brothers and sisters, I hope you can feel and see the importance of connecting our actions with our love for the Savior. In a globalized world, many voices will try to influence you and, if possible, lead you to believe that some fundamental truths of the restored gospel of Jesus Christ are unnecessary. These voices start with the essential truth of the need for a restoration in these the last days, including the necessity of having God's kingdom on earth, represented by the restored Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

You may hear voices insisting that only a personal relationship or understanding with the Savior is sufficient and that religion or the restored Church is unnecessary or nonessential. I invite you to be slow to consider or even be immune to being influenced by these misleading ideas and to be quicker to remember what the Savior has been telling and teaching us since ancient times—beginning with the love of Heavenly Father and Jesus Christ for us and connecting our love for Them as the reason to follow Them.

God the Father and His Son came and spoke with Joseph Smith to restore Jesus Christ's Church and to initiate the dispensation of the fulness of times, His kingdom on earth. Therefore, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints is the means established by Heavenly Father to access covenants that enable us to return home. Thus, we need more than just a personal relationship with Heavenly Father and His Son; we require essential priesthood ordinances through which we make covenants with Them. This provides a covenantal connection with Them and grants us access to Their covenantal love, making it possible to attain the highest

Viņu, studējot dzīvo praviešu vārdus. Un tāpēc, ka es mīlu savus tuvākos, es dalīšos praviešu, gaišreģu un atklājēju mācībās ar citiem, sākot ar saviem tuviniekiem.

Abos piemēros jūsu rīcība būs taisnīga. Pirmajā gadījumā mērķis, šķiet, ir izmantot instrumentus, ko Debesu Tēvs un Glābējs mums ir devuši, proti, vēstījumus, ko dzirdam vispārējā konferencē. Otrajā gadījumā ir ietverta liela svētība — gūt izpratni par aicinājuma pamata iemesliem, kas paver ceļu mūžīgās patiesības un svētību izpratnei, kas apsolītas visiem, kas savu dzīvi balsta mūsu Glābēja mācībās un dzīves piemērā.

Dārgie brāļi un māsas, es ceru, ka jūs varat sajust un saprast, cik nozīmīgi ir saskatīt saikni starp mūsu rīcību un mūsu mīlestību pret Glābēju. Globalizētajā pasaulē daudzas balsis centīsies jūs ietekmēt un, ja iespējams, likt jums noticēt, ka dažas Jēzus Kristus atjaunotā evaņģēlija pamatpatiesības nav nepieciešamas. Šīs balsis sākas ar būtisko patiesību par atjaunošanas nepieciešamību šajās pēdējās dienās, ieskaitot nepieciešamību pēc Dieva valstības uz Zemes, ko pārstāv atjaunotā Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca.

Jūs, iespējams, dzirdēsiet balsis, kas uzstāj, ka pietiek tikai ar personīgām attiecībām vai sapratni ar Glābēju un ka reliģija vai atjaunotā Baznīca ir nevajadzīga vai nebūtiska. Es aicinu jūs nesteidzīgi apsvērt šīs maldinošās idejas vai pat neļauties to ietekmei un ātrāk atcerēties to, ko Glābējs mums ir stāstījis un mācījis kopš seniem laikiem — sākot ar Debesu Tēvu un Jēzus Kristus mīlestību pret mums un to, ka mūsu mīlestība pret Viņiem ir galvenais iemesls, kāpēc mēs Viņiem sekojam.

Dievs Tēvs un Viņa Dēls ieradās un runāja ar Džozefu Smitu, lai atjaunotu Jēzus Kristus Baznīcu un lai iesāktu laiku pilnības atklāšanu, Viņa Valstību uz Zemes. Tāpēc Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīca ir tas līdzeklis, ko nodrošinājis Debesu Tēvs, lai piekļūtu derībām, kas mums ļaus atgriezties mājās. Tādējādi mums ir nepieciešamas ne tikai personīgas attiecības ar Debesu Tēvu un Viņa Dēlu, bet arī būtiski priesterības priekšraksti, caur kuriem mēs noslēdzam derības ar Viņiem. Ar tiem mēs izveidojam derību saikni ar Viņiem un iegūstam pieeju Viņu derībās balstītajai mīlestībai, kas paver mums iespēju iemantot augstāko godības valstību, kura

kingdom of glory prepared for all those who are true and faithful to their covenants.

With all the energy of my soul, I bear witness to the reality and divinity of our Savior, Jesus Christ. He loves you. He knows what is happening in your life. His arms are wide open, extending the invitation “Come unto me, ... and I will give you rest.”

I love the Savior, and my love for Him is my “why.” In the name of Jesus Christ, amen.

sagatavota tiem, kuri ir patiesi un uzticīgi savām derībām.

Ar visu savas dvēseles spēku es liecinu, ka mūsu Glābējs Jēzus Kristus dzīvo un ir dievišķs. Viņš mīl jūs. Viņš zina, kas notiek jūsu dzīvē. Viņa rokas ir plaši atvērtas aicinājumā: „Nāciet ... pie Manis ...”, Es jūs gribu atvieglināt.”

Es mīlu Glābēju, un mana mīlestība pret Viņu ir mana motivācija. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.